

SZCZĘŚLIWA

PISMO UCZNIÓW PUBLICZNEJ SZKOŁY PODSTAWOWEJ NR 13 W RADOMIU

Nr 1

Rok szkolny 2015/2016

Jubileusz 100-lecia Publicznej Szkoły Podstawowej Nr 13

DO TRZECH RAZY SZTUKA

Z okazji jubileuszu 100-lecia istnienia szkoły proponujemy Szanownym Czytelnikom wywiad z dyrektorem PSP nr 13 w Radomiu, panem Tadeuszem Ozimkiem. Stulecie istnienia to wyjątkowy i podniosły moment, dlatego też zadaliśmy panu dyrektorowi ważne pytania.

Redakcja: Nasza szkoła powstała w poprzednim stuleciu, my zaś urodziliśmy się w XXI wieku. Jakie najważniejsze zadania stoją, Pana zdaniem, przed współczesną szkołą?

Pan T. Ozimek: Podstawowe zadanie to przygotowanie młodego człowieka do przyszłej egzystencji. W związku z tym czeka nas pewnie zmiana programów, niekoniecznie wyodrębniających poszczególne przedmioty, a wręcz integrujących wiedzę i umiejętności niezbędne do radzenia sobie w życiu. Ważne jest stworzenie takich warunków edukacji, by uczniowie zdobywając wiedzę, pozyskiwali większe poczucie własnej wartości.

Redakcja: Jaką rolę pełni w szkole tradycja?

Pan T. Ozimek: Przekazywanie pokoleniom najważniejszych wiadomości o przeszłości kraju, miasta, szkoły czy też wykorzystywanie dorobku Patrona i propagowanie jego patriotyzmu – w naszym przypadku ks. Józefa Poniatowskiego – to podstawa życia szkoły. Wytworzone stuletnim istnieniem tradycje utrwalają więź ze środowiskiem szkolnym i budują poczucie tożsamości narodowej. To najlepszy kapitał na przyszłe życie!

Redakcja: Pana życzenia na 100-lecie naszej szkoły?

Pan T. Ozimek: Spotkajmy się na obchodach 200-lecia!

Redakcja: Dziękujemy za rozmowę.

SZCZĘŚLIWA 100 LAT

Z okazji 100-lecia naszej szkoły chciałabym życzyć wszystkim jej pracownikom oraz uczniom samych sukcesów. Mamy wielkie szczęście, że to właśnie my jesteśmy świadkami tej podniosłej chwili. Życzę wszystkim nauczycielom wytrwałości i cierpliwości w pracy. Nagrodą za Wasz trud i poświęcenie będą dobrze przygotowani uczniowie, którzy opuszczą mury szkoły.

Z wyrazami szacunku
Ola Bańkowska, klasa 6c

OKIENKO Z WIERSZEM

„NASZA SZKOŁA”

*Podczas wojny nasza szkoła
została zniszczona,
Przez okupanta w gruz zmieniona.
Przez wolnych Polaków odbudowana,
Imieniem księcia Józefa
Poniatowskiego nazwana.
Chociaż od powstania szkoły wiek mija,
Ona nadal uczy, kształci, bawi i rozwija.
Szkoła „trzynastka” bliska i kochana,
Uczniom zawsze szczerze oddana.*

Kacper Michalczewski, kl. 6c

WSPOMNIENIA SĄ ZAWSZE BEZ WAD...

„Gdy byłam ósmej klasie, szkolna drużyna piłki siatkowej, do której należałam, zdobyła w międzyszkolnych zawodach 3. miejsce. To był nasz ogromny sukces, nigdy wcześniej w tej dziedzinie nie stanęliśmy na podium. W szkole witano nas jak bohaterki. Wszyscy nam gratulowali i cieszyli się z nami. Stałyśmy się bardzo popularne – mówiąc językiem młodzieżowym. To były piękne chwile! Gdy

zostałam nauczycielką wychowania fizycznego w naszej szkole, przeżywałam podobne emocje. Przejęłam opiekę nad drużyną piłki nożnej po świetnym trenerze, panu Mirosławie Peresadzie. Bałam się, że chłopcy nie będą chcieli mnie słuchać. Myliłam się! Moi młodzi zawodnicy bardzo szybko mnie zaakceptowali. Doskonale spisywali się na wszystkich turniejach, a ja z zapalem im dopingowałam. Zawsze po meczu traciłam głos!”

Pani Irena Gozdek, absolwentka i nauczycielka PSP nr 13

„Byłam uczennicą klasy VIII d, tak zwanej eksperymentalnej. Uczyliśmy się bowiem z Elementarza pp. Przyłubskich oraz skryptów matematycznych p. Cydzik. Przydatność tych nowych podręczników testowano w naszej klasie, dlatego ich autorzy byli naszymi częstymi gośćmi. To bardzo podnosiło rangę szkoły. Testy wypadły doskonale, bo moja klasa świetnie się uczyła, a podręczniki służyły potem wielu pokoleniom Polaków – wprowadzono je do wszystkich szkół. Nauka w „trzynastce” to najlepsze lata mojego

życia! Ale najszczęśliwszy był moment, gdy ówczesna pani dyrektor, pani Borkiewicz, pozwoliła mojej klasie na wyjazd do Trójmiasta. Musieliśmy się bardzo starać, bo wcześniej zdarzyły się nam... węgry! Na trzy tygodnie zamieniliśmy się w istne anioły. To była najpiękniejsza wycieczka w moim życiu! Po latach wróciłam do mojej kochanej „trzynastki” jako nauczycielka. W moich wspomnieniach jest wiele pięknych chwil, ale najmilej wspominam wielki sukces mojej uczennicy, Oliwii Lucedarskiej, która zwyciężyła w programie „Od przedszkola do Opolą”. Byłam z Oliwki taka dumna!”

Pani Jolanta Klas, absolwentka i nauczycielka PSP nr 13

NASZA SONDA

Za co kochamy naszą szkołę? – zwróciliśmy się z tym pytaniem do społeczności szkolnej „trzynastki” (bo tak potocznie nazywa się naszą szkołę!). A oto Wasze, Drodzy Respondenci (tak nazywa się odpowiadających na pytania), odpowiedzi.

Maja Woźniak (6a): Za wspaniałych nauczycieli i wspaniałych przyjaciół!

Jadwiga Popiel (nauczycielka): Absolutnie za wszystko!

Maciej Adamczyk (6a): Szkoła to przede wszystkim mili i kreatywni koledzy. Moja klasa jest the best!

Małgorzata Filipiak (z-ca dyr.): Bo nie można nie kochać naszej szkoły!

Jakub Pacyna (6a): Bo to niewyczerpane źródło wiedzy i grono wspaniałych przyjaciół.

Wiesława Makuch (nauczycielka): Za komfort pracy, za spotkania ze wspaniałymi ludźmi i za radość, jaką daje mi praca z dziećmi.

Natalia Pośnik (6a): Kocham naszą szkołę, bo twórczo wzbogaciła moją wyobraźnię!

Ewa Zawadka (nauczycielka): Kocham naszą szkołę mimo wszystko!

Oliwia Oleksiewicz (6a): Bo bez niej byłabym bardzo, a nawet bezgranicznie samotna!

Irmina Bisińska (nauczycielka): Kocham szkołę, bo kocham swoją pracę!

PAMIĘTAMY

Uczniowie wraz z p. Ireną Gozdek, absolwentką i nauczycielką naszej szkoły, złożyli kwiaty na grobie Pana Zygmunta Mariańskiego – dyrektora PSP Nr 13 w latach 1965–1972.

SZCZĘŚLIWA 100 LAT

Z okazji 100-lecia naszej szkole życzę, aby się nie zmieniała! Na zawsze zostanie w moich wspomnieniach i to tych najmilszych!

Agnieszka Pytlarz, absolwentka (2015)

KLASPRESS NA 100-LECIE

10 maja 1915 r. – powstała Szkoła Podstawowa im. Ks. Józefa Poniatowskiego w Radomiu – na rok przed wybuchem I wojny światowej i trzy lata przed odzyskaniem niepodległości.

W roku szkolnym 1922/1923 w Publicznej Szkole Powszechnej im. Józefa Poniatowskiego uczyło się 286 uczniów.

1939–1945 – zawieszono zajęcia w szkole na czas okupacji.

1945 r. – Budynek przy ulicy Nowogrodzkiej 1 był zniszczony. Podjęto decyzję o zmianie lokalizacji szkoły na ulicę Dzierzkowską 9 i zmianie jej nazwy na Szkołę Podstawową nr 13 im. Ks. Józefa Poniatowskiego.

1965 r. – Kolejna zmiana lokalizacji. Szkoła zajmuje nowiutki budynek przy ulicy Sienkiewicza 30 i mieści się w nim do dziś.

W 1992 r. ukazuje się pierwszy numer „Szczęśliwej 13”, gazety uczniów wychodzącej do dziś, o czym możecie się przekonać, czytając ten numer!

W 1993 r. powstało SKKT „Czarne stopy”, które wspólnie z opiekunami przemierzyło wiele szlaków turystycznych.

W szkole działał Teatr Wyobraźni „Na walizkach”, który zdobył Złotą Maskę na VII Ogólnopolskim Forum Teatrów Szkolnych w Poznaniu.

Aktywnie działają koła przedmiotowe.

Szczęśliwa 13

Od 2001 r. działa wolontariat, którego hasło brzmi: „Zmieniać świat na tak, wstyd za zło.”

Od 1987 r. istnieje SK LOP, w którym młodzi ekolodzy działają na rzecz ochrony przyrody. Za aktywną pracę uczniowie otrzymali tytuł Mistrza LOP w 2012 r.

Od 2002 r. w naszej szkole funkcjonują klasy integracyjne.

W roku szkolnym 2002/2003 zdobyliśmy certyfikat „Szkoły z klasą.”

W latach 2002–2006 realizowaliśmy unijne programy edukacyjne Socrates Comenius. Współpracowaliśmy ze szkołami: z Łotwy, Hiszpanii, Włoch, Austrii, Wielkiej Brytanii, Niemiec, Rumunii. Naszym polskim partnerem była szkoła z Szydłowca.

Od 1999 r. II etap nauki w szkole podstawowej obejmuje klasy IV – VI, czyli absolwentami „13” są dwunastolatki.

W naszej szkole odbywa się Międzyszkolny Konkurs Mitologiczny **od 2004 r.** Wtedy na jeden dzień przenosimy się do świata antycznego.

W 2005 r. po raz pierwszy na szkolnej scenie wystąpił teatr „Czerwony ołówek”.

W 2007 r. we współpracy ze Stowarzyszeniem SUMUS uczestniczył on w programie „Myślę – Działam – Będę Wielki.”

W latach **2009–2012** realizowano w naszej szkole projekt „Wiedza to podstawa”.

1 września 2012 r. połączyły się PSP nr 8 i PSP nr 13.

W latach 2011–2013 realizowano projekt MSCDN „Szkoła Startu do Kariery.”

30 września – 1 października 2015 r. – Uroczyste obchody 100-lecia istnienia Publicznej Szkoły Podstawowej nr 13 im. Ks. Józefa Poniatowskiego (Relacja w następnym numerze!)

WYGRALIŚMY BOISKO DLA PSP 13

Publiczna Szkoła Podstawowa nr 13 przy ulicy Sienkiewicza 30 w Radomiu to szkoła ze 100-letnią tradycją i bardzo skromną bazą sportową. Po raz drugi staraliśmy się o realizację projektu „Boisko dla PSP 13” w ramach Budżetu Obywatelskiego. Boisko zostanie wybudowane w 2016 r. Mieszkańcy Radomia poparli nas poprzez udział w głosowaniu, które odbywało się w terminie od 10 czerwca do 10 sierpnia 2015 r. Zwyciężyliśmy w naszym obszarze, a w skali całego miasta uzyskaliśmy największą liczbę – 15909 punktów. W promocję projektu zaangażowało się w tym roku 35 pracowników naszej szkoły i to oni zachęcali Radomian do poparcia tego przedsięwzięcia.

DZIĘKUJEMY ZA GŁOSY!!!

*Pomysłodawca i koordynator projektu
Tamara Strzałkowska*

ZACZAROWANE LUSTRO

II miejsce w konkursie literackim „Najpiękniejsze opowiadanie”, maj 2015 r.

W domu na wzgórzu mieszkała wraz z rodzicami dziewczynka o imieniu Izabella. Nie miała rodzeństwa i dlatego czuła się samotna – zwłaszcza w deszczowe dni, gdy nie mogła wyjść na dwór. Siedziała wtedy w swoim ulubionym fotelu i czytała książki.

Pewnego dnia podczas swoich zabaw na strychu znalazła lustro, oprawione w piękną złotą ramę. Gdy podeszła do niego i przejrzała się w nim, zauważyła, że jej odbicie zaprasza ją do środka. Izabella, która uwielbiała przygody, bez wahania przeszła przez lustro. Po chwili znalazła się w zaczarowanej krainie, a dziewczynka, która ją zapraszała zmieniła się w pięknego elfa. Na imię miała Roksana i tak jak Izabella czasami czuła się samotnie, bo też nie miała rodzeństwa. Roksana zabrała dziewczynkę na wycieczkę po swojej krainie. Pokazała jej piękne ogrody i swój dom. Dziewczynki bardzo się polubiły. Niestety, nadszedł czas powrotu. To sprawiło, że posmutniały. Izabella obiecała, że będzie często odwiedzać Roksanę. Machając na pożegnanie różą, którą dostała od elfów, poszła w stronę lustra.

- Izabella, Izabella! Zejdź na obiad - nagle usłyszała. Otworzyła oczy i zobaczyła swój pokój – na kolanach leżała książka.

- Czy ja zasnąłam, czy byłam w krainie elfów? – zastanawiała się. Obok fotela zauważyła różę. Uśmiechnęła się i pobiegła do kuchni

Natalia Suwała, kl. 3a

SZCZĘŚLIWA 100 LAT

Jubileusz stulecia to wyjątkowe przeżycie. Z tej okazji życzę wszystkim, którzy tu pracują i się uczą, wybitnych osiągnięć w pracy i nauce.

Adam Szymański, klasa VIc

SZCZĘŚLIWA 100 LAT

Z okazji 100-lecia życzę PSP nr 13 – szkole, do której chodziłam ja i moi dwaj synowie – wszystkiego najlepszego! Cieszę się z jej nowego boiska, bo tego brakowało moim synom!

Dorota, mama Artura i Rafała Altmanów

HUMOR ZESZYTÓW

Na lekcji języka polskiego opisywaliśmy obraz Petera Breughla „Lato”. A oto garść bezcennych wskazówek interpretacyjnych:

- Moja opinia na temat obrazu jest pozytywna, bo wyraża lato i swoje kolory.
- Ten obraz mi się podoba, bo jest wesoły, a przede wszystkim nie jest smutny.
- Na wierzchołku obrazu znajduje się zachodzące słońce.
- Na obrazie przedstawiona jest sytuacja w środku lata.
- Ogólnie obraz zawiera bardzo ciepłe barwy oraz ludzi.
- Artysta ładnie uwzględnił pracę rolników.
- Atmosfera panująca na obrazie to upał.
- Na obrazie widać zmęczenie i upał.
- Mężczyźni koszą żniwa.
- Na samym końcu krajobrazu widać śpiewające ptaszki.

Wybrała: J. Popiel

REDAKCJA

Opieką merytoryczną i techniczną: J. Popiel, A. Stępień

Zespół redakcyjny: Aleksandra Bańkowska, Kacper Michalczewski, Adam Szymański, Janek Trybulski, Michał Heda, Natalia Pośnik, Maciek Adamczyk